

лила въ езерото, кждето станала на риба. Детето било отхранено отъ гължби. Прибрано отъ единъ пастиръ, то порасло и станало красавица. Оженена за единъ войникъ на царъ Нинъ, тя придружила мъжа си при обсадата на Бахтриана. Свикнала въ планинитъ да се катери по най-стръмнитъ скали и неоловима въ бѣгство, тя се изкачила по стенитъ на обсадения градъ на най-недостъпното мѣсто, кждето никой войникъ не смѣлъ да отиде. Крепостъта била взета благодарение на нея. Нинъ билъ очарованъ и я взелъ за съпруга. Асирийцитъ вѣрвали, че въ края на живота си следъ едно 45 год. царуване тя се превърнала на гължбъ и отлетѣла съ ятото гължби, сжщитъ които я отгледали въ планината, Гължба е символъ на богиня Астартъ — Афродита у гърцитъ).

Такова било реномето на една царица, имената на чийто приемници народитъ забравятъ, за да помнятъ само нейното и оттамъ всѣки голѣмъ строежъ въ Азия се смѣта за дѣло на Семерамисъ. Така: прочутитъ висящи градини на Симерамисъ, едно отъ 7-тѣ чудеса на древния свѣтъ не сж нейно дѣло. Тѣ сж строени отъ Навоходоносоръ, чието име се среща върху тухлитъ, намѣрени при разкопкитъ и потвърдено въ Библията съ думитъ: „Не е ли това великия Вавилонъ, който азъ съградихъ?“ (изъ книгата на Данаилъ). Но и въ дѣлото на Навоходоносоръ е намѣсено името на една жена—царица Нитокрисъ. За да не тжжи царицата за своята планинска родина, Навоходоносоръ ѝ строи дворецъ срѣдъ изкуствена гора върху тераси на брѣга на р. Ефратъ. Когато царътъ изгубва ума си, болестъ, която продължила 7 години, царицата сама ръководи строежа. Тя засилва крепостъта предъ видъ разтящата сила на Мидия и на югъ отъ Вавилонъ извива течението на рѣката така, че тя три пжти обикаля града. „Тѣзи, които идватъ съ корабъ“, казва Херодотъ, „преди да влѣзнатъ въ града ще го видятъ три пжти отъ три различни мѣста за три деня. Тя прави изкуствено езеро, въ което събира излишната вода на рѣката при